

## খোতবা জুমা

ছৈয়েদেনা হজৰত আকদছ আম্বিকুল মোমিনিন খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম (আইঃ) য়ে  
২০১৭ চনৰ ২৯ ছেপ্তেম্বৰত মছজিদ বায়তুল ফুতুহ, মৌৰডন, লগু নত প্ৰদান কৰা  
জুমাৰ খোতবাৰ সাৰাংশ।

বিশেষকৈ আনছাৰ উল্লাহ সকলে এই বিষয়ে আটাইতকৈ বেছি মনোযোগ দিয়া উচিত যে সিহঁতৰ প্ৰত্যেক  
জন সদস্যই যেন বাজমাত নমাজত অভ্যস্ত হয়।

তাছাছদ, তাউয় আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে; আল্লাহ তায়লাৰ কৃপাত আজিৰ পৰা  
বৃটেইনত মজলিচ আনছাৰ উল্লাহৰ বাৰ্ষিক ইজতেমা আৰম্ভ হ'বলৈ লৈছে। এই বিষয়ে মই আনছাৰ সকলক এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু  
বুনিয়াদী বস্তৰ ফালে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো আৰু সেয়া হ'ল নমাজ। নমাজ প্ৰত্যেক মোমিনৰ ওপৰত ফৰজ। কিন্তু চল্লিচ  
বছৰ বয়সৰ পিছত এয়া আটাইতকৈ বেছি উপলব্ধি কৰা উচিত। প্ৰত্যেকটো দিন পাৰ হৈ আছে মানে জীৱণৰ দিন বোৰ কম হৈ আছে।  
এনেকুৱা অৱস্থাত আল্লাহ তায়লাৰ ইবাদত আৰু নমাজৰ প্ৰতি বেছিকৈ মনোযোগ দিয়া উচিত যে সময় বেগেৰে গৈ আছে আমি গৈ আল্লাহ  
তায়লাৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ব লাগিব। তাত আমাৰ প্ৰত্যেক আমলৰ বিচাৰ হ'ব। গতিকে এনেকুৱা অৱস্থাত প্ৰত্যেক সেই ব্যক্তি যি  
জনে মৃত্যুৰ পিছৰ জীৱণ আৰু আখেৰাতৰ উপৰত ঈমান ৰাখে, তাৰ চিন্তা কৰা উচিত যে আমি আল্লাহ তায়লাৰ হ'ক আৰু তাৰ বান্দাৰ  
হ'ক আদায় কৰিব লাগিব। এইবোৰ হ'ক আদায় কৰাৰ চেষ্টাৰ অৱস্থাত যেন আল্লাহ তায়লাৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ব পাৰো। আল্লাহ  
তায়লা যেতিয়া নমাজ পঢ়াৰ ফালে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে তেতিয়াই এইফালে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে যে নমাজ নিয়ামিত ভাৱে  
সময়মতে বাজমাত আদায় কৰিব লাগিব। নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ নিৰ্দেশ আছে। নমাজ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ মানে হ'ল নমাজ সময়মতে বাজমাত  
আদায় কৰা। কিন্তু দেখিবলৈ পোৱা যায় যে আনছাৰ সকলৰ পৰিপূৰ্ণ বয়স হোৱা সত্ত্বেও বাজমাত নমাজৰ প্ৰতি সিমান এটা আগ্ৰহ নাই।  
গতিকে বিশেষকৈ আনছাৰ উল্লাহ সকলে আটাইতকৈ বেছি এই ফালে মনোযোগ দিয়া উচিত যে সিহঁতৰ প্ৰত্যেকজন সদস্যই যেন  
বাজমাত নমাজত অভ্যস্ত হয়। প্ৰত্যেক আনছাৰেই নিজকে নিজে গমি চাই বাজমাত নমাজত অভ্যস্ত হোৱাৰ চেষ্টা কৰা উচিত। অক্ষম  
আৰু বিমাৰী সকলৰ বাদে সকলোৱে বাজমাত নমাজ পঢ়াৰ চেষ্টা কৰা উচিত। যদি ওচৰে-পাঁজৰে কোনো মছজিদ নাই তেন্তে কোনো  
এখন ঘৰত অঞ্চলৰ সকলোৱে মিলি বাজমাত নমাজ পঢ়িব পাৰে। যদি এই সুবিধাও নাই তেন্তে ঘৰৰ আটাইয়ে মিলি বাজমাত নমাজ  
পৰিব পাৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা ল'ৰা-ছোৱালী ডেকা সকলে নমাজ আৰু বাজমাত নমাজৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিব পাৰিব।

গতিকে আনছাৰ উল্লাহ প্ৰকৃত আনছাৰ উল্লাহ তেতিয়া হ'ব পাৰিব যেতিয়া আল্লাহ তায়লাৰ দ্বীন প্ৰতিষ্ঠাৰ্থে আৰু তাৰ ওপৰত  
আমল কৰিবলৈ আৰু আনক কৰোৱাবলৈ নিজে কাৰ্য্যকাৰী ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব। যদি আল্লাহ তায়লাৰ ইবাদত, যি মানৱৰ সৃষ্টিৰ উদ্দেশ্য,  
তাৰ ওপৰত আমল নকৰে আৰু যাৰ তত্ত্বাবধায়ক তাক আমল নকৰোৱায় বা আমল কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰে আৰু নিজৰ আদৰ্শ নেদেখুৱায়  
তেন্তে কেৱল নামতেই আনছাৰ উল্লাহ। আজি কালি তিব, তৰোৱালৰ যুদ্ধ নাই যে তাত সহায়ৰ প্ৰয়োজন হ'ব। গতিকে হজৰত মছিহ  
মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে আমাৰ বিজয় লাভৰ অস্ত্ৰ হ'ল আমাৰ দোৱা। গতিকে আনছাৰ হ'বলৈ হ'লে এই দোৱাৰ অস্ত্ৰ ব্যৱহাৰ  
কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে। ইয়াৰ বাবে প্ৰয়োজন হ'ল আল্লাহ তায়লাৰ নিৰ্দেশিত পদ্ধতি অনুসৰী এই অস্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। যেতিয়া  
এনেদৰে কৰা হ'ব তেতিয়াহে আমি হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ বয়াতৰ হ'ক আদায় কৰোঁতা হ'ম। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে  
যদি মোৰ কথা অমান্যকৰে আৰু নিজৰ মাজত পাক পৰিবৰ্ত্তন সাধন নকৰে আৰু নিজৰ ইবাদতৰ হ'ক আদায় নকৰে তেন্তে মোৰ  
বয়াতলৈ আহি কোনো লাভ নহয়। গতিকে প্ৰত্যেকজন আনছাৰেই গমি চোৱা উচিত যে তেওঁ কিমান খিনি নমাজত নিজকে নিমগ্ন কৰিছে  
আৰু কিমান খিনি আদৰ্শ নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক দেখুৱাইছে। তাৰ নমাজৰ অৱস্থা আৰু পৰিস্থিতি কি? তেওঁ কেৱল বোজা স্বৰূপ নমাজ  
পঢ়িছে নে? বা প্ৰকৃততে আল্লাহ তায়লাৰ সন্তুষ্টি অৰ্জনৰ বাবে এইবোৰ কৰি আছে। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে নমাজৰ গুৰুত্ব,

ইয়াৰ বাধ্যবাদকতা, আৰু মহত্ব লগতে নমাজ পঢ়াৰ পদ্ধতি আৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্য, তত্ত্ব আৰু সময়ৰ গুৰুত্ব আদি সম্পৰ্কে বিভিন্ন সময়ত বিশ্লেষণৰ মাজেদি বুজাই দিছে। নমাজ নিয়মিত আৰু বাধ্যতামূলক হিচাপে পঢ়া সম্পৰ্কে নচিহ্ন কৰিবলৈ গৈ হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে নমাজ বাধ্যতামূলক হিচাপে নিয়মিত বাবে পঢ়িবা। কিছুমানে কেৱল এক ওয়াক্ত নমাজ পঢ়ে। তেওঁলোকে মনত ৰাখিব যে নমাজ মাফ কৰি দিয়া নহয়, পয়গাম্বৰ সকলেও এয়া বেহাই পোৱা নাই। এখন হাদীছত উল্লেখ আছে যে আঁহজৰত (ছাঃ) ৰ ওচৰত এটা নতুন জমাত আহি নমাজৰ পৰা বেহাই বিচাৰিলে তেতিয়া আঁহজৰত (ছাঃ) য়ে কয় যে, যি ধৰ্মত আমল কৰিবলৈ একো নাই সেই ধৰ্মই একোৱে নহয়। সেয়ে এই কথা খিনি মনত ৰাখিবা আৰু আল্লাহ তায়লাৰ আদেশ অনুসৰী নিজৰ আমল সমপন্ন কৰিবা।

হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে নমাজ কি? নমাজ এক বিশেষ দোৱা। কিন্তু মানুহে ইয়াক বাদখাহৰ কৰ বুলি ভাবে। নিৰ্বোধ সকলে ইখিনিও নেজানে যে খোদা তায়লাৰ এই বিষয়ে কোনো প্ৰয়োজন আছে, ইয়াত তাৰ নিজা কোনো লাভলাভ আছে যে মানুহে তাৰ প্ৰশংসা, তছবিহ কৰিব লাগিব। বৰং ইয়াত মানুহেই নিজৰ লাভ কাৰণ এই পদ্ধতিৰে নিজৰ বাঞ্চা পূৰাব পাৰে। এয়া দেখি মোৰ বৰ অনুতাপ হয় যে, আজি কালি মানুহে ইবাদত আৰু তাকওয়া দ্বীনদাৰী ভাল নোপোৱা হৈছে। ইবাদতৰ মাজত যি ধৰণে তৃপ্তি আৰু এটা বিশেষ আৰ্কষণ আল্লাহ তায়লা ৰখা নাই। আল্লাহ তায়লা মানৱক ইবাদত কৰাৰ বাবে সৃষ্টিকৰিছে তেন্তে কি কাৰণত ইবাদতৰ মাজত তৃপ্তি নাথাকিব। এটা উচ্চ পৰ্যায়ৰ তৃপ্তি ও পৰিতৃষ্টি নিশ্চয় আছে। সেয়া যদি নহয় আৰু কোনো লাভ পৰিতৃষ্টি যদি নাথাকে তেন্তে মানৱে সেই কাম কেনেকৈ কৰিব। উদাহৰণ স্বৰূপ চোৱা আল্লাহ তায়লা খাদ্য, শাক পাচলি মানুহৰ বাবে সৃজন কৰিছে, সেইবোৰৰ পৰা মানুহে তৃপ্তি আৰু উপযোগীতা লাভ নকৰেনে? এইবোৰৰ সোৱাদ লৱলৈ মুখত জিভা নাইনে? ভালদৰে বুজি লোৱা ইবাদত কোনো ধৰণৰ বোজা আৰু টেকু নহয়, ইয়াতো তৃপ্তি আৰু আনন্দ আছে আৰু এই আনন্দ তৃপ্তি জগতৰ সকলো আনন্দ তৃপ্তিতকৈ উচ্চ পৰ্যায়ৰ। কিন্তু যেনেকৈ বেমাৰীয়ে সোৱাদ পূৰ্ণ খাদ্যৰও সোৱাদ বুজি নাপায় তেনেকৈ দুৰ্ভগীয়া সেইজন মানুহ; যিজনে ইবাদতে ইলাহিৰ পৰা তৃপ্তি নাপায়। গতিকে আমি আৰু আমাৰ মাজত যি সকলে এনে ধৰণৰ আছে, এওঁলোকে চিন্তা কৰা উচিত।

আকৌ প্ৰকৃত নমাজ কোন শ্ৰেণীৰ আৰু কেনেকুৱা হোৱা উচিত এই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰোঁতা হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে, মনত ৰাখিবা নমাজ এনেকুৱা বস্তু যে যাৰ দ্বাৰা দ্বীন আৰু দুনীয়াৰ শুধৰণী হয়। কিন্তু বেছি ভাগ লোকৰ নমাজে সিহঁতৰ ওপৰত অভিপ্ৰাপ বৰ্ষণ কৰে। যেনেকৈ আল্লাহ তায়লা কৈছে যে **فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ** অৰ্থাৎ:- অভিপ্ৰাপ হওঁক সেই সকল প্ৰাৰ্থনাকাৰীৰ ওপৰত যি সকলে নমাজৰ গুঢ়াৰ্থ সম্পৰ্কে অজ্ঞ। উল্লেখ কৰে যে নমাজ পঢ়িলে সকলো ধৰণৰ বেয়া কাম আৰু নিৰ্ভঙ্কতাৰ পৰা ৰক্ষা পায়। হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে এনেকুৱা নমাজ পঢ়াটো কেৱল মানৱী দক্ষতাৰ বলত নহয়, খোদা তায়লাৰ অনুগ্ৰহ অবিহনে এয়া অৰ্জন কৰিব নোৱাৰি। যেতিয়ালৈকে মানুহে দোৱা কৰাত লিপ্ত নহয় তেতিয়ালৈ এনে কৰযোৰ মিনতি আকৃতিৰ জন্ম হ’ব নোৱাৰে। গতিকে নামাজৰ আনন্দ আৰু পৰিতৃষ্টি লাভ কৰিবলৈ খোদা তায়লাৰ কৃপা লাভৰ প্ৰয়োজন আছে। আল্লাহ তায়লাৰ কৃপা ভিক্ষা কৰিবলৈ তাৰ আগত নতশীৰ হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। চলা ফুৰা কৰোঁতেও তাৰ জিকিৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে। এনে অৱস্থা মানুহে নিজৰ মাজত জন্ম দিলেহে নমাজৰ পৰা তৃপ্তি লাভ কৰিব পাৰিব।

এয়া উল্লেখ কৰিছে যে **ان الحسنات يذهبن السيئات** অৰ্থাৎ:- নেকি নাইবা নমাজে গোনাহ দূৰ কৰে। আৰু কৈছে যে নমাজে কুচৰিত্ৰ আৰু বেয়াৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। কিন্তু আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে কিছুমানে নমাজ পঢ়া সত্ত্বেও গোনাহত লিপ্ত হয়। ইয়াৰ কাৰণ হ’ল সিহঁতে তত্ত্ব আৰু নিৰ্মল হৃদয়েৰে নমাজ নপঢ়ে। তেওঁলোকৰ হৃদয় মৃত। নমাজে গোনাহ দূৰ কৰে যিয়ে নিজৰ মাজত এক সাঁচা ৰোহ ধাৰণ কৰে।

হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে নমাজৰ স্তম্ভ হিচাপে যি কিয়াম, ৰুকু, ছিজদা, কাদাহ আদি আছে এই সকলোবোৰ অৱস্থা নমাজত এই কাৰণে ৰখা হৈছে যাতে সেই এদেশ্য আৰু সেই ৰোহ অৰ্জন কৰিব পৰা যায়। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে নমাজৰ বুনিয়াদী ভিত্তি আচলতে আধ্যাত্মিক উঠা বহা মানুহ খোদা তায়লাৰ মুখামুখি হৈ থিয় হোৱা আৰু “কিয়াম” হ’ল এজন সেৱকৰ আদব স্বৰূপ। “ৰুকু” হ’ল যেনিবা কোনো আদেশ পালনাৰ্থে প্ৰস্তুত হৈ শীৰ-ণত কৰি দিয়া আৰু “ছিজদাহ” হ’ল পূৰ্ণ আদাব আৰু পূৰ্ণ বিনয় আৰু

বিলীনতা, যিয়ে ইবাদতৰ গুৰুত্ব প্ৰকাশ কৰে। খোদা তায়লা এই বিনয়ী আদৰ স্মৰণীয় হিচাপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিছে আৰু শৰীৰক সংকোচনীয় গোপন পদ্ধতীৰ অংশীদাৰ বনাবলৈ এয়া নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে। এতিয়া যদি অন্তৰ আত্মাৰ যি গোপন চিত্ৰ তাৰেই কেৱল নকল কৰাৰ দৰে ভাও দিয়া হয়, হাত বান্ধি, ৰুকু কৰি, ছিজদা কৰি, উঠা বহা সম্পাদন কৰি ভাৱৰীয়াৰ দৰে ভাও দিয়া হয় আৰু এবাৰ গৈ বোজা বুলি ভাবি সকলো দলিয়াই পেলোৱাৰ চেষ্টা কৰা হয় তেন্তে তুমিয়ে কোৱাচোন তাতনো কি তৃপ্তি আহিব পাৰে? আন হাতে যেতিয়ালৈ এই কাৰ্যত তৃপ্তি আৰু আনন্দ নাহিব, তাৰ পুৰ্ণাৰ্থ কেনেকৈ ঠিক ঠাক হ'ব বা শুদ্ধ হ'ব? নমাজত অনাবিল আনন্দ, তপ্তি বান্দা (দাস) আৰু পৰোৱাৰদিগাৰৰ মাজত সম্পৰ্ক ৰচিলেহে সৃষ্টি হয়। যেতিয়া লৈকে নিজকে নিজে নিস্প্ৰভ অধম স্বৰূপে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি (যিটো পালনকৰ্ত্তাৰ ইচ্ছা) নিবেদন কৰা নহয় তেতিয়ালৈ তাৰ কল্যাণৰ ডেউকা মেলখাই তাৰ ওপৰত (ছাঁ) নপৰে। যদি এনেকুৱা হয় তেন্তে উচ্চ পৰ্যায়ৰ তৃপ্তি লাভ কৰিব পৰা যায় যাৰ তুলনাত আৰু কোনো তৃপ্তি নাই। সেই স্থানত যেতিয়া মানবী ৰোহ সম্পূৰ্ণ ৰূপে আত্মসমৰ্পন কৰে। তেতিয়া তেওঁ খোদা তায়লাৰ ফালে নিজৰাৰ দৰে বৈ যাবলৈ ধৰে আৰু আল্লাহ বিহনে তেওঁ সকলোতে বিচ্ছিন্ন হৈ পৰে, সেই সময়ত গৈ খোদা তায়লাৰ ভালপোৱা তাৰ ওপৰত বৰ্ষণ হয়। সেই মিলনস্থলত ওপৰত প্ৰভু প্ৰতি পালকৰ ব্যাকুলতা আৰু তলত বান্দাৰ ব্যাকুলতা, এই দুই ব্যাকুলতাই এটা বিশেষ পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰি দিয়ে, তাৰেই নাম হ'ল নমাজ। গতিকে এয়া হ'ল সেই নমাজ যিয়ে সকলো পঙ্কিলতাক দহন কৰি দিয়ে। নিজৰ ঠাই খনত এক আলোক বিচ্ছৰিত কৰি পোহৰাই তুলে আৰু পথিকৰ বাবে বিপদ আৰু সমস্যাৰ সময়ত এটা প্ৰজ্বলিত চাকিৰ দৰে কাম কৰে। বাটৰ জাৰৰ জোখৰ, কাঁইট আৰু খুন্দা খাব পৰা শিলগুটি আদিৰ আগজাননি দি বাটৰুৱাক ৰক্ষা কৰে। এয়াই হ'ল সেই অৱস্থা, যিহেতু **إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ** ৰ ক্ৰিয়া তাৰ ওপৰত হৈ থাকে কাৰণ তাৰ হাতত নহয়, তাৰ হৃদয়ত এটা প্ৰজ্বলিত চাকি স্থাপিত হয়।

হুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে, নমাজত অমনযোগীতা, উন্মনা ওপজাৰ কাৰণ বৰ্ণাবলৈ গৈ হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে, যি সকলৰ খোদা তায়লাৰ প্ৰতি কোনো ধ্যান আৰু মন নাই তেওঁলোকৰ নমাজত বিভিন্ন চঞ্চলতা, উন্মনা আহি যায়। চোৱা। যেতিয়া এজন কয়েদী বিচাৰ পতিৰ সন্মুখত থিয় দিয়ে তেতিয়া তাৰ মনত কোনো চঞ্চলতা উদয় হয়নে? কেতিয়াও নহয়। তেওঁ পূৰ্ণভাৱে জজক প্ৰতি মনযোগ দিয়ে যে জজ চাহাবে কিনো ৰায় প্ৰদান কৰে। এনেদৰে যেতিয়া সত্য প্ৰানেৰে মানুহ খোদা তায়লাৰ আস্থানত গৈ উপস্থিত হয় তেতিয়া চয়তানৰ কি শক্তি আছে যে হৃদয়ত চঞ্চলতা আনি দিয়ে।

হুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে; নমাজ কিয় হিফাজত কৰিব লাগে, নমাজ কিয় পঢ়িব লাগে, আল্লাহ তায়লাৰ আমাৰ নমাজৰ কি প্ৰয়োজন আছে? এইবোৰ প্ৰশ্ন আজি বহুতৰে মনত জাগি উঠিছে। এই বিষয়ে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে; খোদা তায়লাৰ আমাৰ নমাজৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। তেওঁৰ কোনো বস্তুৰে প্ৰয়োজন নাই। বৰং তেওঁ জানে যে মানুহৰ অলেখ প্ৰয়োজন আছে আৰু এয়া এটা বহুসংখ্যক মানুহে নিজৰ কল্যাণ বিচাৰে, সেই বাবে মানুহে খোদা তায়লাৰ সহায় বিচাৰে। এয়া সত্য কথা যে আল্লাহ তায়লাৰ লগত সম্পৰ্ক হোৱা মানেই হ'ল প্ৰকৃত কল্যাণ লাভ কৰা। যদি গোটা জগত খন এনেকুৱা মানুহৰ শত্ৰু হৈ পৰে তথাপি তাৰ একো হানি কৰিব নোৱাৰে। এনেকুৱা ব্যক্তিৰ বাবে খোদা তায়লাৰ যদি লাখ লাখ মানুহক ধংস কৰিব লগীয়া হয় সেয়াও কৰি দিয়ে। সেই এজনৰ বিপৰীতে লাখক বিনাশে।

হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে; যদি তুমি নিজৰ নমাজ তৃপ্তিদায়ক আৰু আনন্দময় বনাব বিচাৰ তেন্তে নিজৰ ভাষাৰে দোৱা কৰা। কিন্তু অধিক সংখ্যক লোকক দেখা যায় যে নমাজ দুটামান টুকুৰ মাৰি পুৰা কৰি লয়, তাৰ পিছত দোৱা কৰে। এওঁলোকে নাজানে যে নমাজ দোৱাৰে আন এটা নাম, যি বিনয় নম্ৰ পৱিত্ৰতা আৰু আকৃতিৰে ভিক্ষা কৰা হয়। খোদা তায়লাৰ কৃপাৰ দুৱাৰ উন্মোচন কৰাৰ প্ৰথম চেষ্টা হ'ল দোৱা।

উল্লেখ কৰে যে চোৱা! ইয়াত খোদা তায়লাৰ কোনো লাভ আহৰণ নহয় বৰং মানৱৰহে ইয়াত কল্যাণ আছে যে সিহঁতে খোদা তায়লাৰ পৰা সন্মান পোৱাৰ সুবিধা লাভ কৰে। আবেদন, নিবেদন কৰাৰ সন্মানেৰে ভূষিত কৰা হয়। যাৰ ফলত বহুতো সমস্যাৰ পৰা মুক্তি পাব পাৰে। মই বৰ আচৰিত হওঁ যে সেই লোক সকলে কেনেকৈ জীৱণ যাপন কৰে, যি সকলৰ দিন ৰাতি পাৰ হৈ যায় কিন্তু সিহঁতে গম নাপায় যে সিহঁতৰ কোনো এজন খোদা আছে। মনত ৰাখিবা এনে ধৰণৰ লোক আজিও মৃত আৰু কালিও মৃত। মই নচিহত কৰো

যে চোৱা ! বয়স বেগেৰে পাৰ হৈ গৈ আছে, অলসতা এৰি দিয়া আৰু চকুলো টুকি মিনতি কৰি যোৱা। অকলশৰীয়া ভাৱে খোদা তায়লাৰ ওচৰত দোৱা কৰি যোৱা। যাতে খোদা তায়লা ঈমান ঠিক ৰাখে আৰু তোমালোকৰ ওপৰত খোদা সন্তুষ্ট থাকে। উল্লেখ কৰে যে, এতিয়াও তাৰ বহমতৰ দুৱাৰ বন্ধ হোৱা নাই, নমাজ সুন্দৰকৈ পঢ়ি দোৱা কৰি থাকা আৰু আমাৰ শিক্ষাৰ ওপৰত চলি থাকা আমিও দোৱা কৰিম।

হৃষুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে; ফৰজ নমাজৰ লগে লগে তাহাজ্জুদ পঢ়াৰ নিৰ্দেশ দিছে আৰু বিশেষকৈ আনছাৰ সকলে ইয়াৰ বন্দৰস্ত কৰা উচিত। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে জীৱণৰ সকলো নিশ্বাস জাগতিক কামত পাৰ হৈ যায় তেন্তে আখেৰাতৰ বাবে কি ধন উপাৰ্জন কৰিলা। বিশেষকৈ তাহাজ্জুদ নমাজ আদায় কৰা। জাগতিক কাম কাজত কষ্ট কৰি আছা যদি নমাজৰ বাবে সামান্য কষ্ট সহ্য কৰি লোৱা তেন্তে তাত কি অসুবিধা আছে। এয়া আল্লাহ তায়লাৰ অশেষ কৃপা যে তেওঁ পূৰ্ণ বিশ্বাসৰ বাট আমাক আঁহজৰত (ছাঃ) ৰ জৰিয়তে বহুত কষ্ট, পৰিশ্ৰমেৰে দেখুৱাইছে। আঁহজৰত (ছাঃ) য়ে কৈছে; **قرّة عيني في الصلوة** - আকৌ হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে, প্রকৃত তৌহিদ কেনেকৈ সম্পূৰ্ণ হয়? তৌহিদ তেতিয়াহে পূৰ্ণ হয় যেতিয়া সকলো আশাৰ ভৰষাশ্বল, সকলো বেমাৰৰ উপায় আৰু আৰোগ্য সেই সত্তা এক আল্লাহ। যেতিয়ালৈকে মানৱ পূৰ্ণ তৌহিদৰ ওপৰত অলৰ-অচৰ নহয় তাৰ ভিতৰত ইছলামৰ প্ৰতি প্ৰেম আৰু মৰ্যদা প্ৰতিষ্ঠিত নহয়। নমাজৰ তৃপ্তি, আনন্দ তেওঁ লাভ কৰিব নোৱাৰে। মূল কথা হ'ল যে, যেতিয়া লৈকে নাপাক ইচ্ছা আৰু বেয়া ধাৰণা দহন হৈ নেযায়, আত্মশুভিতা আৰু অহংকাৰ দুৰীভূত হৈ কৰুণতা সৃষ্টি নহয় তেতিয়ালৈকে খোদা তায়লাৰ বান্দা বুলি দাবী কৰিব নোৱাৰে। পূৰ্ণ দাসত্ব শিক্ষাৰ বাবে উত্তম শিক্ষাক আৰু শ্ৰেষ্ঠ সংজ্ঞা হ'ল নমাজ। উল্লেখ কৰে যে, মই তোমালোকক আকৌ কওঁ যে যদি খোদা তায়লাৰ সৈতে প্রকৃত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব বিচৰা তেন্তে নমাজত অভ্যস্ত হৈ যোৱা আৰু এনেকুৱা অভ্যস্ত হৈ যোৱা যে তোমাৰ শৰীৰ, তোমাৰ ভাষাই নহয় বৰং তোমাৰ ৰোহৰ সকলো আশা ভৰষা সম্পূৰ্ণ যেন নমাজ হৈ যায়।

আল্লাহ তায়লা আমাক প্রকৃত তৌহিদৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত হবলৈ, নিজৰ নমাজৰ বক্ষণাবেক্ষণ কৰিবলৈ আৰু তৃপ্তিদায়ক নমাজ পঢ়াৰ তৌফিক দান কৰক। আল্লাহ ব্যতিৰেকে বেলেগ উপাস্য বনোৱাৰ সলনি আমি সদায় আল্লাহ তায়লাক নিজৰ প্রকৃত উপাস্য বনাই লগুঁতা যেন হওঁ। (আমিন)

\*\*\*\*\*

<b>Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 29 September 2017</b>	
<b>BOOK POST (PRINTED MATTER)</b>	
<b>To</b>	----- ----- ----- -----
<b>From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/N- IV, Bongaigaon Assam 783384. # 7086177737</b>	